

Beethoven

*Egy süket kornak muzsikál egy süket ember —
kétszáz évre elhallhatóan.*

*Emberek, ha akad köztetek,
ki meghallja süket korok muzsikáját,
— viaszt a fületekbe, mint Odüsszeusznak!
bizony, ez már feltétlen reflex nálatok;
mint a hajós amaz árbochoz: álltok korotokhoz kötözve,
mert, jaj, mi lenne a világból,*

mivé lenne a világ, ha megjósolni mernők!

*Zenét hallgatok, kétszáz évre visszamenően.
Hallgatok jóslatokat.*

*És jaj, százszor jaj: már jóval születésem előtt megjósolták a
múltam!*

*

*A hangversenyterem kitágult.
Mindig elárvalunk egy kicsit, ha növekszik a tér.*

*Beethoven karnagy úr, hát nem hallja, hogy mást fúj az
emberiség?!*

*A karnagy urat figyelmeztetik
s lelép, pedig nem volna szabad elhinnie!*

*Semmi. Most csöndben s hétköznapian
s egymásnak őszinte hittel hazudván
egybegyűl mindenki, akit
a süket muzsikus hallani tanít.*